

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 31.7.2003
COM(2003) 468 τελικό

2003/0184 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και αριθ. 574/72 επικαιροποιήθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/97¹ και τροποποιήθηκαν τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 89/2001² της Επιτροπής και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1386/2001³ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Η παρούσα πρόταση σκοπό έχει την επικαιροποίηση των κοινοτικών αυτών κανονισμών ώστε να ληφθούν υπόψη οι αλλαγές που προέκυψαν στις εθνικές νομοθεσίες, να αποσαφηνιστεί η νομική κατάσταση όσον αφορά ορισμένα άρθρα των εν λόγω κανονισμών και να ληφθούν υπόψη οι πρόσφατες εξελίξεις στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Άρθρο πρώτο

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

Τροποποίηση του άρθρου 4, παράγραφος 2α.

Λαμβανομένης υπόψη της πρόσφατης νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην απόφασή του της 8ης Μαρτίου 2001 για την υπόθεση C-215/99, Friedrich Jauch κατά Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (Συλ. 2001, σ. I-1901) και στην απόφασή του της 31ης Μαΐου 2001 για την υπόθεση C-43/99, Ghislain Leclere και Alina Deaconescu κατά Caisse nationale des prestations familiales (Συλ. 2001, σ. I-4265), προέκυψε η ανάγκη να διευκρινιστούν τα συστατικά στοιχεία των ειδικών παροχών σε χρήμα χωρίς συνεισφορά.

Το Δικαστήριο δήλωσε στην απόφασή του την οποία εξέδωσε στις 8 Μαρτίου 2001 για την υπόθεση Jauch ότι δεν αρκεί μια παροχή να εγγράφεται στο παράρτημα Ια για να χαρακτηριστεί «ειδική παροχή χωρίς συνεισφορά» και ότι πρέπει να εξεταστούν τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν αυτές τις παροχές (ειδικές χωρίς συνεισφορά).

Το Δικαστήριο εκτίμησε επίσης ότι πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά οι διατάξεις που παρεκκλίνουν από την αρχή του εξαγωγισμού των παροχών κοινωνικής ασφάλισης, όπως είναι οι διατάξεις που αφορούν τις ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά και οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 10α του κανονισμού 1408/71. Αυτό συνεπάγεται ότι αυτές μπορούν να εφαρμόζονται μόνο σε παροχές που πληρούν τις προϋποθέσεις που αυτές καθορίζουν. Συνεπώς, το εν λόγω άρθρο 10α μπορεί να αφορά μόνον τις παροχές που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1408/71, δηλαδή τις παροχές που έχουν

---

¹ EE L 28 της 30.1.1997

² EE L 14 της 18.1.2001

³ EE L 187 της 10.7.2001

ταυτόχρονα ειδικό χαρακτήρα, δεν στηρίζονται στην καταβολή εισφοράς και αναφέρονται στο παράρτημα Ια του εν λόγω κανονισμού.

Για το λόγο αυτό το Δικαστήριο ακύρωσε την εγγραφή της αυστριακής παροχής ειδικής φροντίδας, που αναφέρεται στο παράρτημα Ια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, αρνούμενο τον ειδικό χαρακτήρα της δεδομένου ότι οι συνθήκες χορήγησης του επιδόματος ειδικής φροντίδας και ο τρόπος χρηματοδότησής του δεν είναι δυνατόν να έχουν ως σκοπό ή αποτέλεσμα τη μεταβολή του χαρακτήρα του επιδόματος φροντίδας, όπως αναλύεται στην απόφαση της 5ης Μαρτίου 1998, υπόθεση C-160/96 Manfred Molenaar και Barbara Fath-Molenaar κατά Allgemeine Ortskrankenkasse Baden-Württemberg, σύμφωνα με την οποία αυτού του είδους οι παροχές αποσκοπούν κυρίως στη συμπλήρωση των παροχών της ασφάλισης ασθενείας, προς τις οποίες εξάλλου συνδέονται από οργανωτικής πλευράς, προκειμένου να βελτιωθεί η κατάσταση της υγείας και η ζωή των μη αυτοεξυπηρετούμενων ατόμων. Υπό τις συνθήκες αυτές, έστω και αν έχουν ίδια χαρακτηριστικά, οι παροχές αυτές πρέπει να θεωρούνται ως «παροχές ασθενείας» σε χρέμα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) και β), του κανονισμού 1408/71.

Τέλος, πρέπει να ληφθεί υπόψη η απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2001 για την υπόθεση Leclere, σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο, αν και δέχεται ότι η προϋπόθεση περί κατοικίας στο κράτος του αρμόδιου οργανισμού μπορεί νομίμως να επιβάλλεται για τη χορήγηση παροχών που συνδέονται στενά με το κοινωνικό περιβάλλον, ακύρωσε το παράρτημα Ια του κανονισμού σε ό,τι αφορά το λουξεμβουργιανό επίδομα μητρότητας αρνούμενο τον ειδικό χαρακτήρα του επιδόματος αυτού.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι το λουξεμβουργιανό επίδομα μητρότητας που προβλέπεται στον νόμο της 30ής Απριλίου 1980 και καταβάλλεται σε κάθε έγκυο γυναίκα ή σε κάθε γυναίκα που τελεί σε κατάσταση λοχείας, υπό την προϋπόθεση και μόνον ότι έχει τη νόμιμη κατοικία της στο Λουξεμβούργο κατά τον χρόνο της γεννήσεως του δικαιώματος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει, σε σχέση με τις παροχές που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71, τον χαρακτήρα ειδικού επιδόματος. Από το γράμμα όμως του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 προκύπτει ότι η διάταξη αυτή μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά μόνο τις παροχές που δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της γενικής νομοθεσίας που αφορά τα συστήματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού.

Τροποποίηση του άρθρου 9α

Το άρθρο 9α αφορά την παράταση της περιόδου αναφοράς εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την αναγνώριση του δικαιώματος παροχών από τη συμπλήρωση ελάχιστης περιόδου ασφάλισης κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου πριν από την επέλευση του ασφαλιζόμενου γεγονότος (περίοδος αναφοράς) και ορίζει ότι οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων χορηγήθηκαν παροχές δυνάμει της νομοθεσίας αυτού του κράτους μέλους ή οι περίοδοι που αφιερώθηκαν στην ανατροφή παιδιών στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους παρατείνουν την εν λόγω περίοδο αναφοράς. Στην υπόθεση αυτή, το άρθρο 9α επιβάλλει στο εν λόγω κράτος μέλος να παρατείνει την περίοδο αναφοράς λόγω των περιόδων κατά τις οποίες χορηγήθηκαν, δυνάμει της νομοθεσίας ενός άλλου κράτους μέλους, συντάξεις αναπηρίας ή γήρατος ή παροχές λόγω ασθένειας, ανεργίας ή εργατικών ατυχημάτων

(εξαιρέσει των συντάξεων) και οι περίοδοι που αφιερώθηκαν στην ανατροφή παιδιών στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους. Προβλέπεται επομένως μία εξαίρεση η οποία αφορά τις περιόδους κατά τις οποίες χορηγήθηκαν παροχές λόγω εργατικού ατυχήματος.

Λαμβανομένης υπόψη της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Απριλίου 2002 για την υπόθεση C-290/00, Johann Franz Duchon κατά Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (Συλ. 2002, σ.Ι-3567), πρέπει να τροποποιηθεί το άρθρο 9α ώστε να συμφωνεί με την απόφαση αυτή η οποία εν μέρει το ακυρώνει *"στον βαθμό που (το άρθρο 9α) αποκλείει ρητά τη δυνατότητα συνυπολογισμού, για την παράταση της περιόδου αναφοράς βάσει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, των περιόδων κατά τις οποίες χορηγήθηκαν παροχές λόγω εργατικού ατυχήματος βάσει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους."*

Τροποποίηση του άρθρου 10α

Το άρθρο 10α ορίζει τους κανόνες ειδικού συντονισμού που εφαρμόζονται στις ειδικές παροχές σε χρήμα χωρίς συνεισφορά. Για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου, θεωρήθηκε αναγκαίο να προσδιοριστεί ότι οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται στις παροχές αυτές με εξαίρεση τις διατάξεις του άρθρου 10 και του τίτλου ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

Τροποποίηση του άρθρου 23

Το άρθρο 23 αφορά τον υπολογισμό των παροχών σε χρήμα της ασφάλειας ασθενείας και μητρότητας.

Η παράγραφος 1 ορίζει ο αρμόδιος φορέας ενός κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών σε χρήμα βασίζεται στις μέσες αποδοχές ή στο μέσο όρο εισφορών, καθορίζει τις μέσες αυτές αποδοχές ή αυτόν το μέσο όρο εισφορών αποκλειστικά βάσει των αποδοχών που διαπιστώθηκαν ή των εισφορών που εφαρμόστηκαν κατά τη διάρκεια των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτή. Η παράγραφος 2 προβλέπει έναν ανάλογο κανόνα όταν ο υπολογισμός των παροχών σε χρήμα βασίζεται σε κατ' αποκοπή αποδοχές.

Προτείνεται μία νέα παράγραφος 2α η οποία προβλέπει ότι οι κανόνες που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 εφαρμόζονται όταν η περίοδος αναφοράς που προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία καλύπτει στο σύνολό της ή εν μέρει μία περίοδο η οποία συμπληρώθηκε σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών.

Τροποποίηση του άρθρου 33, παράγραφος 1

Το άρθρο 33, παράγραφος 1, ως προς το πνεύμα του, καθορίζει την αρχή του παραλληλισμού μεταξύ των παροχών ασθένειας και μητρότητας που χορηγούνται και των εισφορών που εισπράττονται για το σκοπό αυτόν, ορίζοντας ότι τέτοιου είδους κρατήσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν από φορέα ενός κράτους μέλους μόνο όσον αφορά τους δικαιούχους συντάξεων οι οποίοι σε αντιστάθμισμα δικαιούνται παροχές ασθένειας και μητρότητας εκ μέρους του φορέα αυτού του κράτους μέλους τον οποίο επιβαρύνουν οι παροχές αυτές.

Η τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 33 σκοπό έχει να διευκρινίσει ότι η είσπραξη των εισφορών αυτών είναι δυνατόν να πραγματοποιείται στο σύνολο των συντάξεων που καταβάλλονται στους εν λόγω δικαιούχους συντάξεων εάν κάτι τέτοιο προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία. Επιπλέον, με τον τρόπο αυτόν ευθυγραμμίζεται η κατάσταση του δικαιούχου συντάξεων με εκείνη του ενεργού εργαζόμενου, ο οποίος δυνάμει του άρθρου 14δ θεωρείται, για τους σκοπούς της εφαρμογής της νομοθεσίας που κρίνεται εφαρμοστέα από τον κανονισμό, σαν να ασκούσε το σύνολο της επαγγελματικής του δραστηριότητας ή των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων στην επικράτεια του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Ωστόσο, είναι σημαντικό να προβλεφθεί κατά τον υπολογισμό των εν λόγω εισφορών να λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που έχουν πραγματικά καταβληθεί στα ενδιαφερόμενα άτομα. Πρόκειται επομένως για καθαρά ποσά, όπου λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν κρατήσεις από τα ποσά που καταβλήθηκαν στον εν λόγω δικαιούχο συντάξεων στο κράτος μέλος οφειλέτη. Η σημαντική αυτή διευκρίνιση αφενός αντιστοιχεί στη νομολογία Sehreg⁴ και αφετέρου αποσκοπεί στο να αποφευχθεί η περίπτωση το ποσοστό των εισφορών ασθενείας, που παρακρατούνται από τις εν λόγω συντάξεις, να είναι υψηλότερο από το ποσό που θα όφειλε ένα άτομο με το ίδιο αποκτηθέν εισόδημα στο αρμόδιο μόνο κράτος μέλος. Πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας των εν λόγω προσώπων δεν εμποδίζεται αδικαιολόγητα. Η απαίτηση να λαμβάνονται υπόψη τα καθαρά ποσά των συντάξεων που λαμβάνουν τα συγκεκριμένα άτομα θεωρείται αιτιολογημένη και ανάλογη μέσα στο πλαίσιο του συντονισμού, για να προληφθούν οι ενδεχόμενες δυσκολίες που θα μπορούσαν να προκύψουν σε ορισμένες διασυνοριακές περιπτώσεις λόγω των διαφορών των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης και πιο συγκεκριμένα του τρόπου χρηματοδότησης στα διάφορα κράτη μέλη.

Κατάργηση του άρθρου 35 παράγραφος 2

Το άρθρο 35 παράγραφος 2 ορίζει το σύστημα που εφαρμόζεται στους μη μισθωτούς εργαζόμενους, εν ενεργεία ή συνταξιούχους, στη χώρα προσωρινής διαμονής ή στη χώρα κατοικίας όταν, τόσο στη χώρα αυτή όσο και στη χώρα στην οποία είναι ασφαλισμένοι οι ενδιαφερόμενοι (αρμόδιο κράτος), υπάρχουν ένα ή περισσότερα ειδικά συστήματα ασφάλισης ασθενείας ή μητρότητας, τα οποία εφαρμόζονται στους μη μισθωτούς εργαζόμενους και τα οποία χορηγούν παροχές σε είδος λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που χορηγούνται στους μισθωτούς εργαζόμενους.

Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 35 δεν αιτιολογούνται πλέον, καθώς το Βέλγιο είναι το μόνο κράτος μέλος το οποίο εξακολουθεί να διαθέτει ειδικό σύστημα για τους μη μισθωτούς εργαζόμενους σε ό,τι αφορά τις παροχές ασθένειας και μητρότητας σε είδος, το οποίο τους προσφέρει μικρότερου εύρους προστασία από εκείνη που απολαμβάνουν οι μισθωτοί εργαζόμενοι.

Κατάργηση του άρθρου 69 παράγραφος 4

Πρέπει να ληφθεί υπόψη η απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουνίου 1996 για την υπόθεση C-170/95, Office national de l'emploi κατά Calogero Spataro (Συλ. 1996, σ.Ι-2921), με την οποία δόθηκε στο άρθρο 69 παράγραφος 4 περιοριστική ερμηνεία.

---

⁴ απόφαση της 15ης Ιουνίου 2000, C-302/98, Συλ. 1991, σ. Ι-4585.

Προσθήκη ενός άρθρου 95στ

Δυνάμει του άρθρου 1 στοιχείο θ) τέταρτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, οι διατάξεις που διέπουν ειδικά συστήματα για μη μισθωτούς των οποίων η δημιουργία εναπόκειται στην πρωτοβουλία των ενδιαφερομένων ή τα οποία εφαρμόζονται μόνο σε ένα τμήμα του εδάφους τού εν λόγω κράτους μέλους, εξαιρούνται από το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού και για το σκοπό αυτό αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ. Η Γερμανία ζήτησε τη διαγραφή της αναφοράς των εν λόγω συστημάτων (τα επαγγελματικά ταμεία προνοίας και ανάλογα ιδρύματα προνοίας) τα οποία σήμερα περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ, στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ".

Για να γίνει αυτό είναι απαραίτητο να υπάρξουν μεταβατικές διατάξεις.

Προσθήκη ενός άρθρου 95ζ

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε με ημερομηνία 8 Μαρτίου 2001 για την υπόθεση C-215/99, Friedrich Jauch κατά Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (Συλ. 2001, σ. I-1901), το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ακύρωσε την εγγραφή στο παράρτημα ΙΙα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 της αυστριακής παροχής ειδικής φροντίδας δηλώνοντας ότι η παροχή αυτή είναι μια "κανονική" παροχή σε χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και όχι ειδική παροχή χωρίς συνεισφορά και μη εξαγωγίμη. Κατά συνέπεια, πρέπει να προστατευθούν τα δικαιώματα των ατόμων τα οποία, βάσει του άρθρου 10α παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, απέκτησαν ή ζήτησαν πριν από τις 8 Μαρτίου 2001 επίδομα ειδικής φροντίδας δυνάμει της αυστριακής νομοθεσίας. Για το σκοπό αυτό, το άρθρο 5 του παρόντος κανονισμού περιέχει μια μεταβατική διάταξη η οποία ορίζει ότι το δικαίωμα για το επίδομα ειδικής φροντίδας θα διατηρηθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α παράγραφος 3 για όσο διάστημα τα ενδιαφερόμενα άτομα εξακολουθούν να κατοικούν στην Αυστρία.

Τα παραρτήματα ΙΙ, ΙΙα, ΙΙΙ, ΙV και ΙVΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/72 τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο δεύτερο

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72

Τροποποίηση του άρθρου 4 και του άρθρου 32α

Το στοιχείο 11 του άρθρου 4 και το άρθρο 32α παραπέμπουν στο παράρτημα 11 στο οποίο πρέπει να αναφέρονται τα συστήματα που προβλέπονται στο άρθρο 35 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71. Εάν καταργηθεί η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου 35, πρέπει επίσης να καταργηθεί το στοιχείο 11 του άρθρου 4 και το άρθρο 32α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, καθώς και το παράρτημα 11 του εν λόγω κανονισμού.

Προσθήκη ενός άρθρου 10γ και τροποποίηση του άρθρου 12α

Το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο δ) προβλέπει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι προς αυτούς εξομοιούμενοι υπόκεινται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται η υπηρεσία που τους απασχολεί.

Το άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού καθορίζει τους κανόνες για τον προσδιορισμό της νομοθεσίας που εφαρμόζεται στους εργαζόμενους που είναι μέλη του προσωπικού που ταξιδεύει διά ξηράς, θαλάσσης ή αέρος μιας επιχείρησης η οποία διενεργεί, για λογαριασμό δικό της ή τρίτων διεθνείς σιδηροδρομικές, οδικές, αεροπορικές ή πλωτές μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων. Ανάλογα με την περίπτωση, η νομοθεσία που εφαρμόζεται στον εργαζόμενο θα είναι εκείνη του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται είτε η έδρα της επιχείρησης ή το υποκατάστημα ή η μόνιμη αντιπροσωπεία που τον απασχολεί είτε ο τόπος στον οποίο κατοικεί και απασχολείται κατά κύριο λόγο.

Για λόγους ασφάλειας δικαίου, πρέπει να προβλεφθεί για τις δύο αυτές κατηγορίες εργαζομένων ο οργανισμός του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται να χορηγεί στο δημόσιο υπάλληλο ή εργαζόμενο ένα πιστοποιητικό το οποίο να βεβαιώνει ότι υπάγεται στη νομοθεσία του.

Το παράρτημα 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιείται και το παράρτημα 11 του ίδιου κανονισμού καταργείται.

3. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ I

1. Τροποποίηση του παραρτήματος II, τμήμα I

Η κατάργηση της αναφοράς στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" σημαίνει ότι τα επαγγελματικά ταμεία προνοίας και τα ανάλογα ιδρύματα προνοίας (ειδικά συστήματα για τους μη μισθωτούς εργαζομένους) περιλαμβάνονται στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 από την 1η Ιανουαρίου 2004.

2. Τροποποίηση του παραρτήματος II, τμήμα II

Ο ισπανός νομοθέτης, μέσα στο πλαίσιο της πολιτικής του για την προώθηση της γεννητικότητας, χορηγεί δύο παροχές που ανταποκρίνονται στους ίδιους στόχους με τα ειδικά επιδόματα τοκετού που αναφέρονται στο άρθρο 1, στοιχείο κα) σημείο i) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και αναφέρονται στο παράρτημα II, τμήμα II. Πρόκειται για την εφάπαξ παροχή σε χρήμα για τη γέννηση τρίτου και επόμενων τέκνων και για την εφάπαξ παροχή σε χρήμα για πολλαπλό τοκετό. Οι παροχές αυτές πρέπει να αναφερθούν στην ενότητα "Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ".

Η φινλανδική νομοθεσία σχετικά με τα επιδόματα μητρότητας επεκτάθηκε για να συμπεριλάβει μία παροχή, η οποία σκοπό έχει να προσφέρει βοήθεια με τη μορφή ενός εφάπαξ ποσού, σε αντιστάθμισμα των δαπανών που συνεπάγεται η διεθνής υιοθεσία. Η αναφορά στην ενότητα "ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ" πρέπει να προσαρμοστεί ώστε να ληφθεί αυτό υπόψη.

3. Τροποποίηση του παραρτήματος II, τμήμα III

Η αναφορά στο "κοινωνικό επίδομα δυνάμει του νόμου για την ευθυγράμμιση των συντάξεων της 28ης Ιουνίου 1990" πρέπει να διαγραφεί από την ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ", δεδομένου ότι το επίδομα αυτό εχορηγείτο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996.

4. Τροποποιήσεις του παραρτήματος Πα

Το παράρτημα Πα περιλαμβάνει τις ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά οι οποίες χορηγούνται στους ενδιαφερόμενους αποκλειστικά στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

Αυτό το παράρτημα Πα τροποποιείται για να ληφθούν υπόψη αφενός οι νέες παροχές του είδους αυτού που εισήγαγαν οι εθνικές νομοθεσίες και αφετέρου οι πρόσφατες εξελίξεις στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε ό,τι αφορά το χαρακτηρισμό των "ειδικών παροχών χωρίς συνεισφορά", δηλαδή, η απόφαση της 8ης Μαρτίου 2001 για την υπόθεση C-215/99, Friedrich Jauch κατά Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (Συλ. 2001, σ. I-1901) και η απόφαση της 31ης Μαΐου 2001 για την υπόθεση C-43/99, Ghislain Leclere και Alina Deaconescu κατά Caisse nationale des prestations familiales (Συλ. 2001, σ. I-4265).

Υπό το φως της νομολογίας αυτής, κρίνεται αναγκαίο όχι μόνο να διαγραφούν από το παράρτημα Πα οι παροχές που ακυρώθηκαν από το Δικαστήριο (το αυστριακό επίδομα ειδικής φροντίδας και το λουξεμβουργιανό επίδομα μητρότητας), αλλά και να πραγματοποιηθεί μια νέα ανάλυση των συστατικών στοιχείων κάθε παροχής που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Πα, ώστε να ελεγχθεί εάν τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στα κριτήρια που ορίζει η νομολογία του Δικαστηρίου για να χαρακτηριστεί μία παροχή "ειδική" και "χωρίς συνεισφορά", να συμπεριληφθεί στο παράρτημα Πα και να υπαχθεί στους ειδικούς κανόνες συντονισμού που προβλέπονται για τις ειδικές χωρίς συνεισφορά παροχές.

Η ανάλυση των παροχών που περιλαμβάνονται σήμερα στο παράρτημα Πα ή εκείνων που ζητείται να περιληφθούν σε αυτό, βασίζεται στην τελεολογική ερμηνεία του Δικαστηρίου για τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 2α και του άρθρου 10α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71. Το Δικαστήριο όταν καλείται να αποφανθεί σχετικά με το χαρακτηρισμό που αποδίδεται σε μια παροχή, διερευνά το σκοπό της συγκεκριμένης παροχής.

Το πρώτο συστατικό στοιχείο μιας "*ειδικής παροχής χωρίς συνεισφορά*" είναι εξ ορισμού, ο "ειδικός" χαρακτήρας που πρέπει να παρουσιάζει και αυτό ισχύει όποιος και αν είναι ο κλάδος της κοινωνικής ασφάλισης με τον οποίο συνδέεται η παροχή που αναλύεται.

Οι "ειδικές" παροχές βρίσκονται μεταξύ των "κλασικών" παροχών κοινωνικής ασφάλισης και της κοινωνικής πρόνοιας και προσομοιάζουν στην κοινωνική πρόνοια "*στο μέτρο που η ένδεια αποτελεί βασικό κριτήριο για την εφαρμογή τους*" (βλ. τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 του κανονισμού αριθ. 1247/92⁵).

Ο πρώτος σκοπός της παροχής είναι ουσιαστικά να ανταποκριθεί στην οικονομική ανάγκη του ενδιαφερομένου και να του εγγυηθεί, με στόχο την πρόληψη τη φτώχειας, ένα εισόδημα που θα του εξασφαλίζει τα αναγκαία μέσα διαβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη το οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Το Δικαστήριο στην απόφασή του για την υπόθεση Leclere αναφέρθηκε στις αποφάσεις του της 27ης Σεπτεμβρίου 1988 για την υπόθεση Lenoir

⁵

EE L 136 της 19.5.1992

(C-313/86, Συλ. 1988, σ. I-5391) και της 4ης Νοεμβρίου 1997 για την υπόθεση Snares (C-20-96, Συλ. 1997, σ. I-6057, για να τονίσει ότι δέχεται πως "ο κοινοτικός νομοθέτης μπορεί να θεσπίζει, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 51 της Συνθήκης (σημερινό άρθρο 42), διατάξεις που παρεκκλίνουν από την αρχή της εξαγωγιμότητας των παροχών κοινωνικής ασφάλισης. Ειδικότερα, (...), η προϋπόθεση περί κατοικίας στο κράτος του αρμόδιου οργανισμού μπορεί νομίμως να επιβάλλεται για τη χορήγηση παροχών που συνδέονται στενά με το κοινωνικό περιβάλλον" (σκέψη 32).

Επομένως, το επίπεδο του ελάχιστου εισοδήματος που εγγυάται η εν λόγω παροχή, πρέπει να προσεγγίζει ή να είναι ανάλογο με το ελάχιστο εισόδημα διαβίωσης όπως υπολογίζεται ή χρησιμοποιείται στο οικείο κράτος μέλος, με τρόπο ώστε να συνδέεται στενά με το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον αυτού του κράτους.

Για την εκτίμηση του κριτηρίου της οικονομικής ανάγκης, σημαντικό στοιχείο είναι το εισόδημα ως προϋπόθεση ("means-test") για τη χορήγηση της εν λόγω παροχής. Πράγματι, η προϋπόθεση αυτή ανταποκρίνεται στον κύριο σκοπό της εξασφάλισης ελάχιστου εισοδήματος. Ωστόσο η προϋπόθεση αυτή δεν είναι απόλυτο και καθοριστικό κριτήριο για να χαρακτηριστεί μια παροχή ως «ειδική». Πράγματι, αφενός, δεν αποκλείεται σε ορισμένες νομοθεσίες να τεκμαίρεται σιωπηρά η ανεπάρκεια των εισοδημάτων, λαμβανομένων υπόψη των δικαιούχων στους οποίους απευθύνονται οι παροχές και, αφετέρου, συμβαίνει επίσης η χορήγηση "κλασικών" παροχών κοινωνικής ασφάλισης να εξαρτάται από προϋπόθεση εισοδημάτων.

Σε κάθε περίπτωση, η παροχή πρέπει να χορηγείται συμπληρωματικά, εναλλακτικά ή επικουρικά έναντι παροχής σχετιζόμενης με την επέλευση ενός από τους κλασικούς κινδύνους που εμπíπτουν στην κοινωνική ασφάλιση και απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71. Έτσι, αποκλείεται σύστημα που προβλέπει κλασική παροχή για όλους τους κατοίκους σε περίπτωση επέλευσης ορισμένου κινδύνου.

Το στοιχείο που καθορίζει τότε μια παροχή μπορεί να εγγραφεί στο παράρτημα Πα ως **παροχή που αποσκοπεί αποκλειστικά στην ειδική προστασία των μειονεκτούντων ατόμων** είναι η ανάγκη κοινωνικής ένταξης. Αυτή η ανάγκη κοινωνικής ένταξης του μειονεκτούντος ατόμου, η οποία κανονικά συνδέεται στενά με το κοινωνικό περιβάλλον του, πρέπει να είναι ο αποκλειστικός σκοπός της παροχής, αποκλεισμένου κάθε άλλου.

Όσον αφορά το κριτήριο της οικονομικής ανάγκης, πρέπει να υπομνησθεί ότι στην υπόθεση Newton (C-356/89, Συλ. 1991, σ. I-3017), το Δικαστήριο αναγνώρισε μεικτό χαρακτήρα σε μια βρετανική παροχή, το «επίδομα κίνησης» (mobility allowance), ενώ, σύμφωνα με τις διατάξεις που το προβλέπουν, η χορήγησή του δεν εξαρτάται από τα εισοδήματα του δικαιούχου. Η στενή σύνδεση με το κοινωνικό περιβάλλον, την οποία έλαβε υπόψη το Δικαστήριο στην υπόθεση Lenoir για να δικαιολογήσει ότι μια παροχή δεν μπορεί να εξαχθεί, συνήθως υπάρχει στις παροχές που αποσκοπούν να καλύψουν τις ειδικές ανάγκες ένταξης του δικαιούχου στην κοινωνία, ένταξη που καθίσταται δυσχερέστερη λόγω της αναπηρίας του ενδιαφερομένου.

Το κριτήριο της ανάγκης κοινωνικής ένταξης του ατόμου με αναπηρία πρέπει, βεβαίως, όπως όλα τα χαρακτηριστικά των ειδικών παροχών χωρίς συνεισφορά, να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται στενά. Μοναδικός σκοπός των παροχών αυτής της

κατηγορίας προς μειονεκτούντα άτομα είναι να προωθηθεί η κοινωνική ένταξη αυτών των ατόμων, όχι να καλυφθεί ένας από τους κλασικούς κινδύνους που εμπίπτουν στην κοινωνική ασφάλιση και απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

Βάσει αυτής της προσέγγισης αποκλείονται :

- οι παροχές που εμπίπτουν στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού: "παροχές αναπηρίας, περιλαμβανομένων εκείνων που προορίζονται για τη διατήρηση ή βελτίωση της ικανότητας βιοπορισμού".
- οι παροχές σε παιδιά με αναπηρία, οι οποίες αποσκοπούν κυρίως στην αντιστάθμιση των πρόσθετων οικογενειακών βαρών που συνεπάγεται η παρουσία παιδιού με αναπηρία.
- οι παροχές μη αυτοεξυπηρετούμενων ατόμων που χαρακτηρίστηκαν από το Δικαστήριο στην υπόθεση Jauch ως παροχές ασθένειας σε χρήμα και αποσκοπούν στη βελτίωση της κατάστασης της υγείας και της ζωής των μη αυτοεξυπηρετούμενων ατόμων, παρά το γεγονός ότι οι παροχές αυτές είναι δυνατόν να καλύπτουν πολλές πτυχές εντελώς ανεξάρτητες από την ίδια την ασθένεια.

Όσον αφορά το οριζόντιο κριτήριο της μη συνεισφοράς που χαρακτηρίζει την ειδική παροχή, πρέπει να αναφερθούν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2000 (υποθέσεις CRDS, C-34/98, Συλ. 2000, σ. I-995) και CSG, C-169/98, Συλ. 2000, σ. I-1049) στις οποίες το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι:

"Το γεγονός ότι μια επιβάρυνση χαρακτηρίζεται ως φόρος από μια εθνική νομοθεσία δεν σημαίνει ότι, από πλευράς κανονισμού 1408/71, δεν μπορεί η ίδια αυτή επιβάρυνση να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού και ότι, συνεπώς, διέπεται από τον κανόνα της απαγορεύσεως της σωρεύσεως των εφαρμοστέων νομοθεσιών."

Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, με την απόφαση της 18ης Μαΐου 1995 (Rheinhold & Mahla, C-327/92, Συλλογή 1995, σ. I-1223, σκέψη 15), το άρθρο 4 του κανονισμού 1408/71 καθορίζει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού με διατύπωση από την οποία προκύπτει ότι υπόκεινται στην εφαρμογή των κανόνων του κοινοτικού δικαίου τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης στο σύνολό τους. Στη σκέψη 23 της ίδιας αυτής απόφασης, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι το αποφασιστικό στοιχείο για την εφαρμογή του κανονισμού αριθ. 1408/71 συνίσταται στη σχέση που πρέπει να έχει η οικεία διάταξη με τους νόμους που διέπουν τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης που απαριθμούνται στο άρθρο 4 του ίδιου κανονισμού, σχέση που πρέπει να είναι άμεση και αρκούντως ουσιαστική. (υπόθεση C-34/98, σκέψεις 34 και 35 και υπόθεση C-169/98, σκέψεις 32 και 33).

Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η «CRDS» (εισφορά για την εξόφληση του κοινωνικοασφαλιστικού χρέους), όπως και η «CSG» (γενική εισφορά κοινωνικής ασφάλισης), έχει μια τέτοια άμεση και αρκούντως ουσιαστική σχέση με το γαλλικό γενικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης διότι έχει ως ειδικό και άμεσο σκοπό την εκκαθάριση των ελλειμμάτων του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και εντάσσεται στο πλαίσιο γενικής μεταρρύθμισης της κοινωνικής

προστασίας στη Γαλλία, που αποσκοπεί στη διασφάλιση της μελλοντικής χρηματοοικονομικής ισοστάθμισης του συστήματος αυτού, του οποίου οι κλάδοι δεν αμφισβητείται ότι περιλαμβάνονται μεταξύ εκείνων τους οποίους αφορά το άρθρο 4 παράγραφος 1, του κανονισμού αριθ. 1408/71 (υπόθεση C-34/98, σκέψεις 36 και 37 και υπόθεση C-168/98, σκέψεις 34 και 35).

Το Δικαστήριο κατέληξε ότι «το αποφασιστικό κριτήριο είναι εκείνο της ειδικής χρησιμοποίησεως μιας εισφοράς για τη χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ενός κράτους μέλους» (υπόθεση C-34/98, σκέψη 40 και υπόθεση C-168/98, σκέψη 38).

Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι η ίδια ανάλυση επικράτησε βεβαίως και κατά την εξέταση των νέων αιτήσεων εγγραφής στο παράρτημα Πα παροχών που έχουν εγκριθεί από κάποιες εθνικές νομοθεσίες. Κατά συνέπεια, οι ακόλουθες παροχές είναι δυνατόν να εγγραφούν:

- για τη Γερμανία, "οι παροχές δυνάμει του νόμου περί θέσπισης βασικής ασφάλισης βάσει εισοδημάτων για τους ηλικιωμένους ή τους ανικάνους προς βιοπορισμό",
- για την Ιταλία, "η κοινωνική προσαύξηση" (άρθρο 1 εδάφιο 1 και 12, του νόμου αριθ. 544 της 29ης Δεκεμβρίου 1988 και επόμενες τροποποιήσεις),
- για τις Κάτω Χώρες, "συμπληρώματα που χορηγούνται στους δικαιούχους κοινωνικών επιδομάτων" (νόμος της 6ης Νοεμβρίου 1986 και επόμενες τροποποιήσεις)
- για τη Σουηδία, "το επίδομα διαβίωσης για ηλικιωμένους" (νόμος 2001/853),
- για το Ηνωμένο Βασίλειο, η πίστωση σύνταξης (η παροχή αυτή αντικαθιστά την ενίσχυση εισοδήματος για ηλικιωμένους που αναφέρεται σήμερα στο παράρτημα Πα).

5. Τροποποίηση του παραρτήματος III

Όσον αφορά το παράρτημα III τμήμα Α, η διατήρηση των ισχυουσών διατάξεων των διμερών συμβάσεων που υπήρχαν πριν από τη θέση σε ισχύ του κανονισμού μπορεί να αιτιολογηθεί μόνο σε δύο περιπτώσεις: είτε οι εν λόγω συμβατικές διατάξεις δημιουργούν *ευνοϊκές συνέπειες* για τους δικαιούχους της συγκεκριμένης σύμβασης, περίπτωση στην οποία αντικατοπτρίζεται η νομολογία του Δικαστηρίου· είτε οι συγκεκριμένες συμβατικές διατάξεις ανταποκρίνονται σε ειδικές κατ' εξαίρεση συνθήκες, τις περισσότερες φορές *ιστορικές*, και των οποίων οι συνέπειες περιορίζονται στο χρόνο από την εξάντληση των ενδεχόμενων δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων ατόμων λόγω της συγκεκριμένης ειδικής κατάστασης.

Οι εγγραφές στο παράρτημα III τμήμα Β πρέπει να περιορίζονται και να αντιστοιχούν σε αντικειμενικές εξαιρετικές καταστάσεις, οι οποίες να αιτιολογούν την παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού και από τα άρθρα 12, 39 και 42 της Συνθήκης.

Οι εγγραφές που αφορούν την εξαγωγή των παροχών σε *τρίτη χώρα* πρέπει να καταργηθούν. Η καταβολή μιας σύνταξης σε τρίτη χώρα είτε εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (εάν η σύνταξη εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του και ο δικαιούχος στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του) και εφαρμόζεται η αρχή

της ίσης μεταχείρισης· είτε δεν εμπίπτει και το ζήτημα αυτό δεν είναι δυνατόν πλέον να αντιμετωπιστεί μέσα στο πλαίσιο του παραρτήματος ΙΙΙ, αλλά στο κύριο σώμα του κανονισμού. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις αυτές πρέπει να διαγραφούν από τα τμήματα Α και Β του παραρτήματος ΙΙΙ.

6. Τροποποίηση του παραρτήματος ΙV, τμήμα Β

Το παράρτημα ΙV τμήμα Β περιέχει τον κατάλογο με τα "ειδικά συστήματα για μη μισθωτούς κατά την έννοια του άρθρου 38 παράγραφος 3 και του άρθρου 45 παράγραφος 3 του κανονισμού".

Στην Ιταλία, νέες επαγγελματικές κατηγορίες επωφελούνται ενός ειδικού συστήματος για μη μισθωτούς εργαζομένους, που συνεπάγεται τροποποίηση της ενότητας "Η. ΙΤΑΛΙΑ".

Ο νόμος για την ασφάλιση γήρατος των αγροτών (Gesetz uber eine Altershilfe fur Landwirte – GAL) της 14ης Σεπτεμβρίου 1965 αντικαταστάθηκε από το νόμο για την ασφάλιση γήρατος των αγροτών της 29ης Ιουλίου 1994 (Gesetz uber die Alterssicherung der Landwirte), με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1995. Επομένως, πρέπει να προσαρμοστεί η αναφορά στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" ώστε να είναι σύμφωνη με το νέο νόμο.

7. Τροποποιήσεις του παραρτήματος VI

Το παράρτημα VI ορίζει τις ειδικές περιπτώσεις εφαρμογής των νομοθεσιών ορισμένων κρατών μελών.

Οι αναφορές στο σημείο β) του στοιχείου 6 στην ενότητα "Β. ΔΑΝΙΑ" και στο στοιχείο 5 της ενότητας "Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ" είναι πλέον περιττές λόγω του ότι οι περιπτώσεις τις οποίες ρυθμίζουν καλύπτονται από τη γενική λύση της νέας παραγράφου 3 που εισάγει ο παρών κανονισμός στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

Ο γερμανικός ομοσπονδιακός νόμος της 10ης Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τη μεταφορά των συμβάσεων κοινωνικής ασφάλισης και τις τροποποιήσεις διαφόρων εγκριτικών νόμων έδωσε νομική βάση στα διανεμητικά συστήματα των γερμανικών φορέων ασφάλισης ασθένειας για τις εξαιρετικές επιβαρύνσεις που δημιουργούνται για ορισμένους από αυτούς από την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και 574/72, γεγονός που επιτρέπει τη διαγραφή του στοιχείου 3 στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ".

Ο νόμος για την ασφάλιση γήρατος των αγροτών (Gesetz uber eine Altershilfe fur Landwirte – GAL) της 14ης Σεπτεμβρίου 1965 αντικαταστάθηκε από το νόμο για την ασφάλιση γήρατος των αγροτών της 29ης Ιουλίου 1994 (Gesetz uber die Alterssicherung der Landwirte), με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1995. Το στοιχείο 11 της ενότητας "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" διαγράφεται· ο λόγος για τον οποίο υπήρχε ήταν οι διατάξεις του άρθρου 27 του παλαιού νόμου για την ασφάλιση γήρατος των αγροτών, οι οποίες δεν περιελήφθησαν στο νέο νόμο.

Το στοιχείο 17 της ενότητας "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" διαγράφεται. Αφορά τις νομοθετικές διατάξεις που καταργήθηκαν και αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της ασφάλισης μακροχρόνιας φροντίδας του τόμου ΧΙ του γερμανικού κώδικα κοινωνικής ασφάλισης, ο οποίος χορηγεί παροχές οι οποίες, σύμφωνα με την απόφαση της 5ης

Μαρτίου 1998 του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την υπόθεση C-160/96, Molenaar (Συλ. σ. I-843), διέπονται από το σύστημα συντονισμού των παροχών ασθενείας.

Η αναφορά για το "γονικό επίδομα ανατροφής" καταργείται στο στοιχείο 7 της ενότητας "Ε. ΓΑΛΛΙΑ", επειδή η παροχή αυτή δεν είναι δυνατόν να υπόκειται στο όρο της κατοικίας στη Γαλλία, αφού πρέπει να θεωρείται κοινωνικό πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1612/68 της 15ης Οκτωβρίου 1968 που συνδέεται με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στην Κοινότητα. Τα κοινωνικά πλεονεκτήματα είναι εξαγωγή σύμφωνα με την απόφαση που εξέδωσε στις 27 Νοεμβρίου 1997 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την υπόθεση C-57/96, H. Meints κατά Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Συλ. 1997, σ. I-6689.

Το στοιχείο 2 της ενότητας "ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ" προσαρμόζεται τεχνικά για να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι νομοθετικές διατάξεις ("Welfare Reform and Pensions Act 1999") που θεσπίζουν τις νέες παροχές επιζώντων από τις 9 Απριλίου 2001, επεκτείνονται και στους χήρους.

Το στοιχείο 11 της ενότητας "Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ" και της παραγράφου 21 της ενότητας "ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ" δεν αιτιολογούνται πλέον. Οι ειδικές αυτές περιπτώσεις εφαρμογής ήταν αναγκαίες λόγω του ότι στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και αριθ. 574/72 δεν προβλεπόταν κανένας κανόνας για τη σώρευση επιδομάτων από την εφαρμογή των δύο νομοθεσιών που συνδέονταν με την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας και από το γεγονός ότι η επαγγελματική δραστηριότητα που ασκείται στο έδαφος του άλλου κράτους μέλους λαμβάνεται υπόψη. Επρόκειτο για τη βρετανική νομοθεσία που αφορά την οικογενειακή πίστωση ("Family Credit) και τη νομοθεσία της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας που αφορά το συμπλήρωμα του οικογενειακού εισοδήματος ("Family Income Supplement"). Μια νέα οικογενειακή παροχή, η έκπτωση φόρου για τα παιδιά ("Child Tax Credit ") θεσπίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο από τις 6 Απριλίου 2003. Ο στόχος του βρετανού νομοθέτη ήταν να ενοποιήσει το σύστημα της υποστήριξης που παρέχεται για τα παιδιά και η οποία συνδέεται με το εισόδημα, καταργώντας κατά συνέπεια τις παλαιότερες παροχές που είχαν τον ίδιο σκοπό, ιδίως την οικογενειακή πίστωση ("Family Credit"). Επειδή το δικαίωμα της έκπτωσης φόρου για τα παιδιά ("Child Tax Credit") δεν υπόκειται στον όρο άσκησης μιας επαγγελματικής δραστηριότητας, ενώ η ιρλανδική παροχή, το συμπλήρωμα του οικογενειακού εισοδήματος ("Family Income Supplement") υπόκειται στον όρο αυτό, η σώρευση των δύο παροχών ρυθμίζεται από το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

4. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II

1. Τροποποίηση του παραρτήματος 4

Η ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" του παραρτήματος 4 συμπληρώνεται από το στοιχείο 9, στην οποία αναφέρεται ο οργανισμός σύνδεσης για τα ειδικά συστήματα των μη μισθωτών εργαζομένων τα οποία διαχειρίζονται τα επαγγελματικά ταμεία πρόνοιας.

2. Κατάργηση του παραρτήματος 11

Στο παράρτημα 11 απαριθμούνται τα συστήματα τα οποία περιλαμβάνονται στο άρθρο 35 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, δηλαδή τα συστήματα που προσφέρουν στους μη μισθωτούς εργαζόμενους μία κάλυψη όσον αφορά τις παροχές σε είδος ασθένειας και μητρότητας η οποία είναι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που παρέχεται στους μισθωτούς εργαζομένους. Η εφαρμογή του άρθρου 35 παράγραφος 2 βασίζεται στην υπόθεση ότι τουλάχιστον δύο κράτη μέλη γνωρίζουν τέτοιου είδους συστήματα, πράγμα που δεν ισχύει πλέον. Η διάταξη αυτή κατά συνέπεια καταργείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, γεγονός που αιτιολογεί την κατάργηση του παραρτήματος 11.

5. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων είναι ένας από τους στόχους και μία από τις αρχές της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1994⁶. Στο κεφάλαιο 1 του τρίτου μέρους, σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, τα άρθρα 28, 29 και 30 αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων. Το άρθρο 29, ειδικότερα, επαναλαμβάνει τις αρχές οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 42 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση των προσώπων που διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η παρούσα πρόταση κανονισμού, εάν εγκριθεί, πρέπει να εφαρμοσθεί στις χώρες μέλη του ΕΟΧ.

Η συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2002, περιλαμβάνει το άρθρο 8 στο οποίο αναφέρονται οι αρχές του άρθρου 42 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση των προσώπων που μετακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η παρούσα πρόταση κανονισμού, εάν εγκριθεί, πρέπει να εφαρμοσθεί στην Ελβετική Συνομοσπονδία.

---

⁶ ΕΕ L 1, της 3.1.1994, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της μικτής επιτροπής του ΕΟΧ αριθ. 7/94, της 21.3.1994 (ΕΕ L 160 της 28.6.94).

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 308,

την πρόταση της Επιτροπής⁷,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁸,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁹,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης¹⁰,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να γίνουν ορισμένες τροποποιήσεις στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου¹¹ και στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου¹², με σκοπό να ληφθούν υπόψη οι πρόσφατες εξελίξεις στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των εν λόγω κανονισμών και για να περιληφθούν οι αλλαγές που έχουν γίνει στις νομοθεσίες των κρατών μελών όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση.
- (2) Για να ληφθούν υπόψη οι πρόσφατες εξελίξεις στη νομολογία πρέπει να εξαχθούν συμπεράσματα από τις αποφάσεις που εκδόθηκαν κυρίως για την υπόθεση Johann

---

⁷ EE C της , σ. .

⁸ EE C της , σ. .

⁹ EE C της , σ. .

¹⁰ EE C της , σ. .

¹¹ EE L 149 της 5.7.1971, σ. 2 Κανονισμός που επικαιροποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/97 (EE L 28 της 30.1.1997, σ. 1), και τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1399/1999 (EE L 164 της 30.6.1999, σ. 1)

¹² EE L 74 της 27.3.1972, σ. 1. Κανονισμός που επικαιροποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/97 (EE L 28 της 30.1.1997, σ. 1), και τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1399/1999 (EE L 164 της 30.6.1999, σ. 1)

Franz Duchon/Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten¹³ και για την υπόθεση Office national de l'emploi/Calogero Spataro¹⁴.

- (3) Οι αποφάσεις Friedrich Jauch/Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter και Ghislain Leclere, Alina Deaconescu και Caisse nationale des prestations familiales¹⁵, σχετικά με τον χαρακτηρισμό των ειδικών παροχών σε χρήμα χωρίς συνεισφορά απαιτούν, για λόγους ασφάλειας δικαίου, να καθοριστούν τα δύο σωρευτικά κριτήρια που πρέπει να ληφθούν υπόψη, ώστε οι παροχές τέτοιου είδους να μπορούν να περιληφθούν στο παράρτημα Πα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71. Στη βάση αυτή, είναι αναγκαίο να αναθεωρηθεί το παράρτημα λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις νομοθετικές τροποποιήσεις που έγιναν στα κράτη μέλη σε σχέση με αυτό το είδος παροχών, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ενός ειδικού συντονισμού λόγω του μικτού χαρακτήρα τους. Εξάλλου, είναι σημαντικό να προσδιοριστούν οι μεταβατικές διατάξεις που συνδέονται με την παροχή η οποία απετέλεσε αντικείμενο της προαναφερθείσας απόφασης Jauch, για να προστατευθούν τα δικαιώματα των δικαιούχων.
- (4) Με βάση τη νομολογία που αφορά τις σχέσεις μεταξύ του κανονισμού και των διατάξεων των διμερών συμβάσεων για την κοινωνική ασφάλιση, και ιδίως την απόφαση Ronfeldt¹⁶, κρίνεται αναγκαίο να αναθεωρηθεί το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71. Οι εγγραφές στο μέρος Α του παραρτήματος ΙΙΙ δεν αιτιολογούνται παρά μόνο σε δύο περιπτώσεις, εάν είναι περισσότερο ευνοϊκές για τους διακινούμενους εργαζομένους ή εάν αφορούν συγκεκριμένες κατ' εξαίρεση καταστάσεις, που τις περισσότερες φορές συνδέονται με ιστορικές συνθήκες. Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνουν δεκτές εγγραφές στο μέρος Β παρά μόνο σε κατ' εξαίρεση και αντικειμενικές καταστάσεις που αιτιολογούν παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού και από τα άρθρα 12, 39 και 42 της συνθήκης¹⁷.
- (5) Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες διατάξεις αφενός σχετικά με τους δημόσιους υπαλλήλους ή τους προς αυτούς εξομοιούμενους και αφετέρου σχετικά με τα μέλη του προσωπικού που ταξιδεύουν διά ξηράς, θαλάσσης ή αέρος μιας επιχείρησης η οποία διενεργεί διεθνείς σιδηροδρομικές, οδικές, αεροπορικές ή πλωτές μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων, και επίσης να καθοριστούν οι λεπτομέρειες προσδιορισμού του μέσου ποσού που θα ληφθεί υπόψη μέσα στο πλαίσιο του άρθρου 23 του εν λόγω κανονισμού.
- (6) Για να αποκατασταθεί, όπως ζήτησαν τα κράτη μέλη των οποίων οι οργανισμοί είναι αρμόδιοι για τις παροχές ασθένειας, ένας παραλληλισμός στην αντιμετώπιση των

---

¹³ Απόφαση της 18ης Απριλίου 2002 για την υπόθεση C-290/00, Johann Franz Duchon κατά Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (Συλ. 2002, σ. I-3567).

¹⁴ Απόφαση της 13ης Ιουνίου 1996 για την υπόθεση C-170/95, Office national de l'emploi κατά Calogero Spataro (Συλ. 1996, σ. I-2921).

¹⁵ Αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2001 για την υπόθεση C-215/99, (Συλ. 2001, σ. I-1901) και της 31ης Μαΐου 2001 για την υπόθεση C-43/99 (Συλ. 2001, σ. I-4265).

¹⁶ Απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1991, υπόθεση C-227/89, Ludwig Ronfeldt, Συλ. 1991, σ. I-323, η αρχή της οποίας χρησιμοποιήθηκε έκτοτε πολλές φορές, κυρίως στην απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 1995, υπόθεση C-475/93, Jean-Louis Thevenon, Συλ. 1995, σ. I-3813· απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2000, υπόθεση C-75/99, Edmund Thelen, Συλ. 2000, σ. I-9399 και απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2002, υπόθεση C-277/99, Doris Kaske, Συλ. σ. I-1261.

¹⁷ - Απόφαση της 30ης Απριλίου 1996, υπόθεση C-214/94, Ingrid Boukalfa, Συλ. 1996, σ. I-2253·

- Απόφαση της 30ης Απριλίου 1996, υπόθεση C-308/96, Cabanis-Issarte, Συλ. 1996, σ. I-2097 και

- Απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2002, υπόθεση C-55/2000, Elide Gottardo, Συλ. 2002, σ. I-413.

δικαιούχων συντάξεων πρώην διακινούμενων εργαζομένων, οι οποίοι λαμβάνουν συντάξεις από άλλα κράτη μέλη, και των δικαιούχων συντάξεων πρώην μη διακινούμενων εργαζομένων οι οποίοι λαμβάνουν τη σύνταξή τους στο ακέραιο αποκλειστικά από τους οργανισμούς του κράτους κατοικίας τους, πρέπει να γίνει αναφορά στο άρθρο 33, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 για να υποδηλωθεί ότι ο υπολογισμός των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης για την ασφάλιση ασθενείας μπορεί να γίνεται λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των συντάξεων που καταβάλλονται στους κοινωνικά ασφαλισμένους, εφόσον αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους. Ωστόσο, για τον υπολογισμό αυτόν λαμβάνονται υπόψη μόνο τα πραγματικά ποσά των συντάξεων που έχουν καταβάλει οι οργανισμοί άλλων κρατών μελών, δηλαδή τα καθαρά ποσά, όπου λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν κρατήσεις από τα ποσά στο κράτος μέλος του οργανισμού που τα καταβάλλει.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο πρώτο

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως ακολούθως:

1) Το άρθρο 4 παράγραφος 2α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"2α Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις ειδικές παροχές σε χρήμα χωρίς συνεισφορά, οι οποίες προβλέπονται από νομοθεσία η οποία λόγω του προσωπικού της πεδίου εφαρμογής, των στόχων και/ή των όρων χορήγησης του δικαιώματος έχει χαρακτηριστικά τόσο της νομοθεσίας κοινωνικής ασφάλισης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 όσο και κοινωνικής αρωγής.

Τα ειδικά επιδόματα σε χρήμα χωρίς συνεισφορά είναι τα επιδόματα:

α) που σκοπό έχουν να προσφέρουν:

i) συμπληρωματική, εναλλακτική ή επικουρική κάλυψη για οποιοδήποτε κίνδυνο εμπίπτει στους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, και η οποία εγγυάται στους ενδιαφερόμενους ένα ελάχιστο εισόδημα διαβίωσης λαμβάνοντας υπόψη το οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους·

ή

ii) αποκλειστικά ειδική προστασία για τα άτομα με αναπηρίες, και συνδέεται στενά με το κοινωνικό περιβάλλον του συγκεκριμένου ατόμου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος,

και

β) η χρηματοδότηση των οποίων προέρχεται αποκλειστικά από την υποχρεωτική φορολογία που αποσκοπεί στην κάλυψη των γενικών δημόσιων δαπανών και οι όροι για τη χορήγηση και τον υπολογισμό των επιδομάτων δεν εξαρτώνται από συνεισφορές όσον αφορά το δικαιούχο. Ωστόσο, τα επιδόματα που χορηγούνται για τη συμπλήρωση επιδόματος

με συνεισφορά δεν πρέπει να θεωρούνται επιδόματα με συνεισφορά μόνο γι' αυτόν το λόγο,

και

γ) που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος Πα."

2) Το άρθρο 9α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Άρθρο 9α

Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την αναγνώριση του δικαιώματος παροχών από τη συμπλήρωση ελάχιστης περιόδου ασφάλισης κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου πριν από την επέλευση του ασφαλιζόμενου γεγονότος (περίοδος αναφοράς) και ορίζει ότι οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων χορηγήθηκαν παροχές δυνάμει της νομοθεσίας αυτού του κράτους μέλους ή οι περίοδοι που αφιερώθηκαν στην ανατροφή παιδιών στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους παρατείνουν την εν λόγω περίοδο αναφοράς, οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων χορηγήθηκαν, δυνάμει της νομοθεσίας ενός άλλου κράτους μέλους, συντάξεις αναπηρίας ή γήρατος ή παροχές λόγω ασθένειας, ανεργίας ή εργατικών ατυχημάτων και οι περίοδοι που αφιερώθηκαν στην ανατροφή παιδιών στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους παρατείνουν επίσης την εν λόγω περίοδο αναφοράς."

3) Στο άρθρο 10α η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"1. Οι διατάξεις του άρθρου 10 και του τίτλου III δεν εφαρμόζονται στις ειδικές παροχές σε χρήμα χωρίς συνεισφορά που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2α. Τα άτομα στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός λαμβάνουν τις παροχές αυτές αποκλειστικά στο έδαφος και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν, εφόσον οι παροχές αυτές περιλαμβάνονται στο παράρτημα Πα. Οι παροχές αυτές βαρύνουν τον οργανισμό του τόπου κατοικίας από τον οποίο και καταβάλλονται."

4) Στο άρθρο 23 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 2α:

"2α. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στην περίπτωση που η εφαρμοστέα νομοθεσία του αρμόδιου οργανισμού προβλέπει μια συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς και η περίοδος αυτή αντιστοιχεί, κατά περίπτωση, στο σύνολο ή σε μέρος των περιόδων που συμπληρώθηκαν από τον ενδιαφερόμενο σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών."

5) Στο άρθρο 33 η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Ο οργανισμός ενός κράτους μέλους που οφείλει την καταβολή σύνταξης, εάν η ισχύουσα γι' αυτόν νομοθεσία προβλέπει κρατήσεις εισφορών εις βάρος του δικαιούχου της σύνταξης για την κάλυψη των παροχών ασθένειας και μητρότητας για τις οποίες είναι αρμόδιος δυνάμει των άρθρων 27, 28, 28α, 29, 31 και 32, εξουσιοδοτείται να προβαίνει στις κρατήσεις αυτές, οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με την εν λόγω νομοθεσία επί του ποσού της σύνταξης που οφείλει ο οργανισμός αυτός ή άλλο κράτος μέλος. Ο οργανισμός αυτό λαμβάνει υπόψη τα πραγματικά ποσά των συντάξεων που καταβλήθηκαν από τα άλλα κράτη μέλη."

- 6) Στο άρθρο 35 η παράγραφος 2 απαλείφεται.
- 7) Στο άρθρο 69 η παράγραφος 4 απαλείφεται.
- 8) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 95στ και 95ζ:

"Άρθρο 95στ

Μεταβατικές διατάξεις που αφορούν το παράρτημα II, τμήμα I, ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ"

- "1. Το παράρτημα II, τμήμα I, ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ", όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό ... [τον παρόντα κανονισμό] δεν θεμελιώνει κανένα δικαίωμα για περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004.
2. Κάθε περίοδος ασφάλισης, καθώς και, κατά περίπτωση, κάθε περίοδος απασχόλησης, μη μισθωτής δραστηριότητας ή διαμονής που συμπληρώθηκε δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό των δικαιωμάτων που αποκτώνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, αποκτάται δικαίωμα δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ακόμα και αν αναφέρεται σε γεγονός πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004.
4. Κάθε παροχή που δεν εκκαθαρίστηκε ή που ανεστάλη λόγω της ιθαγένειας ή της διαμονής του ενδιαφερόμενου, εκκαθαρίζεται ή ανακτάται από την 1η Ιανουαρίου 2004, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, με την επιφύλαξη ότι τα προηγουμένως εκκαθαρισθέντα δικαιώματα δεν ρυθμίστηκαν δι' εφάπαξ καταβολής.
5. Τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα για τα οποία έγινε εκκαθάριση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, είναι δυνατόν να επανεξετασθούν, μετά από αίτηση των δικαιούχων, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Η διάταξη αυτή ισχύει, επίσης, για τις υπόλοιπες παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 78.
6. Εφόσον η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ή 5 υποβληθεί εντός προθεσμίας δύο ετών από την 1η Ιανουαρίου 2004, τα δικαιώματα που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό αποκτώνται από την ημερομηνία αυτή, και δεν εφαρμόζονται στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα οι διατάξεις των κρατών μελών για την έκπτωση ή την παραγραφή των δικαιωμάτων.
7. Εάν η αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 4 ή 5 υποβληθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας των δύο ετών υπολογιζόμενης από την 1η Ιανουαρίου 2004, τα δικαιώματα από τα οποία δεν επήλθε έκπτωση ή τα οποία δεν έχουν παραγραφεί αποκτώνται από την ημερομηνία της αίτησης, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους."

Άρθρο 95ζ

Μεταβατικές διατάξεις που αφορούν την κατάργηση από το παράρτημα ΙΙα της εγγραφής για το αυστριακό επίδομα ειδικής φροντίδας (Pflegegeld)

Στην περίπτωση αιτήσεων επιδομάτων ειδικής φροντίδας δυνάμει του ομοσπονδιακού αυστριακού νόμου για το επίδομα ειδικής φροντίδας (Bundespflegegeldgesetz) που κατατέθηκαν το αργότερο έως τις 8 Μαρτίου 2001 βάσει του άρθρου 10α παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, η διάταξη αυτή εξακολουθεί να εφαρμόζεται για όλο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο δικαιούχος του επιδόματος ειδικής φροντίδας συνεχίζει να κατοικεί στην Αυστρία μετά την 8η Μαρτίου 2001."

9) Τα παραρτήματα ΙΙ, ΙΙα, ΙΙΙ, ΙV και ΙVΙ τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιείται ως ακολούθως:

- 1) Στο άρθρο 4 η παράγραφος 11 απαλείφεται.
- 2) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 10γ:

"Άρθρο 10γ

Διατυπώσεις που προβλέπονται σε περίπτωση εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 2 σημείο δ) του κανονισμού για τους δημόσιους υπαλλήλους και τους προς αυτούς εξομοιούμενους

Για την εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 2 σημείο δ) ο οργανισμός που έχει οριστεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται, εκδίδει πιστοποιητικό με το οποίο βεβαιώνεται ότι ο δημόσιος υπάλληλος ή το μέλος του προς τους δημοσίους υπαλλήλους εξομοιούμενου προσωπικού υπάγεται στη νομοθεσία του"

- 3) Το άρθρο 12α τροποποιείται ως εξής:

α) Ο τίτλος του άρθρου 12α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Κανόνες εφαρμοστέοι σε πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο 14α παράγραφοι 2 έως 4 και στο άρθρο 14γ του κανονισμού, τα οποία ασκούν κανονικά μισθωτή ή/και μη μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών"

β) Η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 παράγραφος 2 και 3, του άρθρου 14α παράγραφοι 2, 3 και 4 και του άρθρου 14γ του κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:"

γ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

"1α. Εάν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού, το μέλος του προσωπικού που ταξιδεύει διά ξηράς, θαλάσσης ή αέρος μιας επιχείρησης η οποία διενεργεί διεθνείς μεταφορές υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται, κατά περίπτωση, είτε η έδρα της επιχείρησης ή το υποκατάστημα ή η μόνιμη αντιπροσωπεία που τον απασχολεί είτε ο τόπος στον οποίο κατοικεί και απασχολείται κατά κύριο λόγο, ο οργανισμός που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του χορηγεί πιστοποιητικό με το οποίο βεβαιώνεται ότι υπάγεται στη νομοθεσία του.

4) Το άρθρο 32α καταργείται.

5) Τα παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Το άρθρο πρώτο στοιχείο 8) του παρόντος κανονισμού, σχετικά με το άρθρο 95στ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιούνται ως εξής:

- 1) Το παράρτημα ΙΙ τροποποιείται ως εξής:
    - α) Στο τμήμα Ι, στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ", το κείμενο αντικαθίσταται από την αναφορά "Άνευ αντικειμένου".
    - β) Το τμήμα ΙΙ τροποποιείται ως εξής:
      - i) στην ενότητα "Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ", η αναφορά "Ουδέν" αντικαθίσταται από το κείμενο:
"Επιδόματα τοκετού (Παροχές σε χρήμα με τη μορφή εφάπαξ καταβολής για τη γέννηση τρίτου και επόμενων τέκνων και παροχές σε χρήμα με τη μορφή εφάπαξ καταβολής στην περίπτωση πολλαπλού τοκετού)"
      - ii) στην ενότητα "ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ", το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
"Το συνολικό επίδομα μητρότητας ή το εφάπαξ επίδομα μητρότητας και το βοήθημα με τη μορφή ενός εφάπαξ ποσού που σκοπό έχει να αντισταθμίσει τις δαπάνες που συνεπάγεται η διεθνής υιοθεσία σύμφωνα με το νόμο για τα επιδόματα μητρότητας."
  - γ) Στο τμήμα ΙΙΙ ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" το σημείο β) διαγράφεται
- 2) Το παράρτημα Ια αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Παράρτημα Ια

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ

(άρθρο 10α)

A. ΒΕΛΓΙΟ

- α) Επίδομα υποκατάστασης εισοδημάτων (νόμος της 27ης Φεβρουαρίου 1987).
- β) Εγγυημένο εισόδημα για ηλικιωμένα άτομα (νόμος της 1ης Απριλίου 1969).

B. ΔΑΝΙΑ

Δαπάνες στέγασης υπέρ των συνταξιούχων (νόμος σχετικά με το ατομικό βοήθημα στέγασης, που κωδικοποιήθηκε από το νόμο αριθ. 204 της 29ης Μαρτίου 1995).

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Παροχές δυνάμει του νόμου περί θέσπισης βασικής ασφάλισης βάσει εισοδημάτων για τους ηλικιωμένους ή τους ανικάνους προς βιοπορισμό.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

- α) Εγγυημένο ελάχιστο εισόδημα (νόμος αριθ. 13/82 της 7ης Απριλίου 1982).
- β) Παροχές σε χρήμα ως βοήθεια στα ηλικιωμένα άτομα και στους ανάκανους προς εργασία ανάπηρους (βασιλικό διάταγμα αριθ. 2620/81 της 24ης Ιουλίου 1984).
- γ) Συντάξεις αναπηρίας και γήρατος, μη ανταποδοτικού χαρακτήρα, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 38 του αναθεωρημένου κειμένου του γενικού νόμου για την κοινωνική ασφάλιση που εγκρίθηκε με το βασιλικό διάταγμα αριθ. 1/1994 της 20ης Ιουνίου 1994.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

- α) Συμπληρωματικό επίδομα του Εθνικού Ταμείου Αλληλεγγύης (νόμος της 30ής Ιουνίου 1956).
- β) Επίδομα μειονεκτούντων ενηλίκων (νόμος της 30ής Ιουνίου 1975).
- γ) Ειδικό επίδομα (νόμος της 10ης Ιουλίου 1952).

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ειδικές παροχές για ηλικιωμένα άτομα (νόμος αριθ. 1296/82).

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

- α) Βοήθημα ανεργίας (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, μέρος III, κεφάλαιο 2)
- β) Συντάξεις γήρατος (μη ανταποδοτικού χαρακτήρα) (Social Welfare (Consolidation) Act του 1993, μέρος III κεφάλαιο 4).
- γ) Συντάξεις χήρας και χήρου (μη ανταποδοτικού χαρακτήρα) (Social Welfare (Consolidation) Act του 1993, μέρος III κεφάλαιο 6, όπως τροποποιήθηκε από το μέρος V, Social Welfare 1997).
- δ) Επίδομα αναπηρίας (Social Welfare Act 1996, μέρος IV).

Η. ΙΤΑΛΙΑ

- α) Κοινωνικές συντάξεις για απόρους υπηκόους (νόμος αριθ. 153 της 30ής Απριλίου 1969).
- β) Συντάξεις, επιδόματα και αποζημιώσεις για τους αναπήρους πολέμου και τους αναπήρους ειρηνικής περιόδου (νόμοι αριθ. 118 της 30ής Μαρτίου 1974, αριθ. 18 της 11ης Φεβρουαρίου 1980 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).
- γ) Συντάξεις και αποζημιώσεις για τους κωφάλαλους (νόμοι αριθ. 381 της 26ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).

- δ) Συντάξεις και αποζημιώσεις για τους τυφλούς ειρηνικής περιόδου (νόμοι αριθ. 382 της 27ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).
- ε) Συμπλήρωμα της βασικής σύνταξης (νόμοι αριθ. 218 της 4ης Απριλίου 1952, αριθ. 638 της 11ης Νοεμβρίου 1983 και αριθ. 407 της 29ης Δεκεμβρίου 1990).
- στ) Συμπλήρωμα του επιδόματος αναπηρίας (νόμος αριθ. 222 της 12ης Ιουνίου 1984).
- ζ) Κοινωνικό επίδομα (νόμος αριθ. 335 της 8ης Αυγούστου 1995).
- η) Κοινωνική προσαύξηση.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδέν.

I. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

- α) Παροχές για ανικανότητα προς εργασία νέων με αναπηρίες (νόμος της 24ης Απριλίου 1997).
- β) Νόμος για τη χορήγηση συμπληρωμάτων έως του ποσού του ελάχιστου κοινωνικού εισοδήματος στους δικαιούχους του νόμου για την ασφάλιση ανεργίας, του νόμου για την ασφάλιση ασθενείας, του νόμου περί ασφάλισης ανικανότητας προς εργασία των μη μισθωτών, του νόμου περί ασφάλισης ανικανότητας νέων με αναπηρίες και του νόμου για την ασφάλιση ανικανότητας προς εργασία των στρατιωτικών (νόμος για τα συμπληρώματα που χορηγούνται στους δικαιούχους κοινωνικών επιδομάτων της 6ης Νοεμβρίου 1986).

ΙΑ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Αντισταθμιστικό συμπλήρωμα (ομοσπονδιακός νόμος περί γενικών κοινωνικών ασφαλίσεων – ASVG της 9ης Σεπτεμβρίου 1955, ομοσπονδιακός νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης εμπόρων – GSVG της 11ης Οκτωβρίου 1978 και ομοσπονδιακός νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης αγροτών – BSVG της 11ης Οκτωβρίου 1978).

ΙΒ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

- α) Μη ανταποδοτική κρατική σύνταξη γήρατος και αναπηρίας (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 464/80 της 13ης Οκτωβρίου 1980).
- β) Μη ανταποδοτική σύνταξη χηρείας (κανονιστικό διάταγμα αριθ. 52/81 της 11ης Νοεμβρίου 1981).

ΙΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

- α) Επίδομα αναπηρίας (νόμος για το επίδομα αναπηρίας 124/88).

- β) Επίδομα στέγασης συνταξιούχων (νόμος για το επίδομα στέγασης συνταξιούχων 591/78).
- γ) Επίδομα απασχόλησης (νόμος για το επίδομα απασχόλησης 1542/93).

ΙΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

- α) Επίδομα στέγασης που καταβάλλεται στους συνταξιούχους (νόμος 1994:308).
- β) Επίδομα διαβίωσης για ηλικιωμένους (νόμος 2001:853).

ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

- α) Πίστωση σύνταξης.
- β) Επιδόματα για αιτούντες εργασία βασιζόμενα στα εισοδήματα (Jobseekers Act 1995, 28 Ιουνίου 1995, τμήματα I, (2) (d), (ii) και 3, και Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995, 18 Οκτωβρίου 1995, άρθρα 3 (2) (d), (ii) και 5).

3) Το παράρτημα III τροποποιείται ως εξής:

- α) Στο μέρος Α τα ακόλουθα στοιχεία καταργούνται:

Τα στοιχεία 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 29 α) και β), 30 α) και γ), 31, 32, 35 α), β), γ), δ), ε), στ), ζ), 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 152 και 153.

- β) Στο μέρος Β τα ακόλουθα σημεία καταργούνται:

4) Το παράρτημα IV, τμήμα Β τροποποιείται ως εξής:

- α) Στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Ασφάλιση γήρατος αγροτών (Alterssicherung der Landwirte)"

- β) Στην ενότητα "Η. ΙΤΑΛΙΑ" το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Συστήματα ασφάλισης συντάξεων (Assicurazione pensioni) για:

- γιατρούς (medici),
- φαρμακοποιούς (farmacisti)
- κτηνιάτρους (veterinari)

- νοσοκόμους, βοηθούς υγείας και πρόνοιας, νοσοκόμους παιδιατρικού τμήματος (infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia)
- μηχανικούς και αρχιτέκτονες (ingegneri ed architetti)
- τοπογράφους (geometri)
- δικηγόρους (avvocati)
- διπλωματούχους οικονομικών επιστημών (dottori commercialisti)
- λογιστές και εμπορικούς συμβούλους (ragionieri e periti commerciali)
- συμβούλους εργασίας (consulenti del lavoro)
- συμβολαιογράφους (notai)
- εκτελωνιστές (spedizionieri doganali)
- βιολόγους (biologi)
- γεωτεχνικούς και τεχνολόγους γεωπόνους (agrotecnici e periti agrari)
- πράκτορες και εμπορικούς αντιπροσώπους (agenti e rappresentanti di commercio)
- δημοσιογράφους (giornalisti)
- τεχνολόγους βιομηχανίας (periti industriali)
- αναλογιστές, χημικούς, γεωπόνους, δασολόγους, γεωλόγους (attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi)"

5) Το παράρτημα VI τροποποιείται ως εξής:

- α) Στην ενότητα "Β. ΔΑΝΙΑ" στο στοιχείο 6 το σημείο β) καταργείται.
- β) Στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" τα στοιχεία 3, 11 και 17 καταργούνται.
- γ) Στην ενότητα "Ε. ΓΑΛΛΙΑ" στο στοιχείο 7 η φράση "και το γονικό επίδομα ανατροφής" διαγράφεται.
- δ) Στην ενότητα "Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ" τα στοιχεία 5 και 11 καταργούνται.
- ε) Στην ενότητα "ΙΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ" το κείμενο τροποποιείται ως εξής:
  - i) Στο στοιχείο 2 β) τα σημεία i) και ii) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
    - i) σύζυγο ή πρώην σύζυγο όταν το αίτημα υποβάλλεται από:
      - παντρεμένη γυναίκα ή

- πρόσωπο του οποίου ο γάμος λύθηκε με άλλο τρόπο εκτός του θανάτου του/της συζύγου,

ή

ii) πρώην σύζυγο, όταν το αίτημα υποβάλλεται από:

- χήρο ο οποίος δεν είχε δικαίωμα αμέσως πριν φθάσει στη συντάξιμη ηλικία για επίδομα χηρευσάντων γονέων, ή

- χήρα η οποία αμέσως πριν τη συντάξιμη ηλικία δεν είχε δικαίωμα για επίδομα χήρας μητέρας, επίδομα χηρευσάντων γονέων ή σύνταξη χηρείας, ή η οποία έχει δικαίωμα μόνο για σύνταξη χηρείας με βάση την ηλικία η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού, και για το σκοπό αυτό η "σύνταξη χηρείας λόγω ηλικίας" σημαίνει σύνταξη χηρείας που καταβάλλεται σε μειωμένο ποσοστό σύμφωνα με το τμήμα 39 παράγραφος 4 του νόμου περί εισφορών και παροχών κοινωνικής ασφάλισης (Social Security Contributions and Benefits Act 1992)."

iii) Το στοιχείο 22 διαγράφεται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιούνται ως εξής:

1) Στο παράρτημα 4 στην ενότητα "Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ", προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο 9:

"9. Επαγγελματικά ταμεία πρόνοιας:

Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen, Köln".

2) Το παράρτημα 11 καταργείται.